

አቶ አብርሃን ገብረህይወት፡-ብመጽሓፍ "ምሽት-ምሽት መርዓ" ኢዮም ዝፍለጡ ክበሃል ይከኣል'ዩ። ጋዜጠኛን ጸሓፊን አቶ አብራሃ፡ንልዕሊ ፍርቅ-ዘመን አብ ስነ-ጽሑፍ ትግርኛ ዝነጠፉ፣ ዘይጸዓዱ ጸሓፊን ጋዜጠኛን ምንባሮም ታሪኽ ሕይወቶምን ፈለጥቶምን ዝምስክርዎ ጉዳይ ኢዩ። እዞስ ትስዕብ ሓዳር ጽሕፍቲ አብ ገጻት መርበብ ሓበሬታ፡ማሕበራዊ መራሽቦ (Face book) ቕድሚ ገለ ኣዋርሕ ብዝለጠፍኹ፣ ብዙሓት ብዛዕብኡን ብዛዕባ እታ መጽሓፍን ገለ ክብሎም ሓቲቶሙንን ተለብዮምንን ነይሮም ኢዮም። እታ መጽሓፍ ደጊመ አብ መስርሕ ምሕታም ብምህላዋ፡ ኣዳላዊኣ ከቐለጥፎ መልእኽትኩም ኣብጽሑ እዩ። ኣነ ድማ እንሆ ቆንጨብን ብዛዕብኡም ድማ ሓዲር ሌላ ክገብርን ኣንቂደ ኣለኹ።

"ጋዜጠኛን ጸሓፊን አብራሃ ገብረህይወት፡-ምሽት ምሽት መርዓ" ትብል መጽሓፍ ቕድሚ 50 ዓመት ጽሑፎም ናብ ኣንባብቲ ዘርጊሑም ምንባሮም እፍለጥ ኢዩ።

እዞ "ምሽት ምሽት፡-መርዓ!" ትብል መጽሓፍ ንሰብ ሓዳር ዉዑይ ክትዕን ኢሂን ምሂን ከም ዘእተወት፡-ቀለም ቆጶሮም ዘንባብዎን፡-ሳዕቤኑ ዘጋጠሞምን ክዛርቡን ኬዘንትዉን ሰሚዕና ኢና።

ምሽት-ምሽት፡-መርዓ (every night, a wedding night)

ስለዚ፡-ሎሚ ኸ ሕይወት ብፍላይ ሓዳር ከመይ ኣሎ፡-መርዓ ሎሚ፡-ምስ መርዓን ስነ ስርዓትን ጥንቲ ከመይ ነነጸጽሮ።

ሓዳር ክብረት ኣለዎ ኢዩ፡-ሎሚ ግን ባህልን ክብርታት ይሸርሸር ኣሎ ዝብል ስምዕታ ኣሎ ኢዩ። ዋላ እኳ ትማሊ ትማሊ መሰልን ማዕርነትን ዝቅበል ሕብረተሰብን፡-ስርዓትን ተዘይነበረ ግን አብ ገሊኡ ግን እቲ ምዛንን ፍትሕን ሻቡ ይሓይሽ ነይሩ ዝብሉ ይበዝሑ ኢዮም።

እሞ ብዛዕባ እዞ መፅሓፍ ማለት "ምሽት ምሽት መርዓ!" ዘንባብኽምዎ እንታይ ተዘኸሮታት ኣለኹም።

ሊቅ ቋንቋን ስነ ፅሑፍን ዚነበሩ አቶ አብርሃን ገብረህይወት፡-ካብዛ ዓለም ብሞት ካብ ዚፍለዩ፡-እንሆ 16 ዓመት ኮይኑ ኣሎ። ኣምላኽ አብ የማናይ ኢዱ ይቀበሎም እብል።"

ምሽት ምሽት

መርዓ!

ልብ ወልድ፡

ብአብርሃን ገብረህይወት።

እተጻኸረ።

ግርማዊ ን.ነ.ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ

ብዝነገሙ ኣብ መበል 37 ዓመት ተሓትሙ።

ኣሥመራ 1960 ዓ.ም።

መግለጺ።

እዛ ልብ ወልድ ዛንታ እዚኣ መጀመርታ፡ ኣብ መጽሔት “ኣሥመራ” ብምሉእ ዘይኩነስ ብኸፊል ኣህኢመ ኣብ ኢድ ኣንቡቡቲ ከም እትበጽሕ ጀሚረ ነይረ።ግን ናይዛ ጽሑፍቲ እዚኣ ዛንታ ኣንቢቦም ዝተረድኡ ብዙሓት ሰባት ብመልክዕ መጽሓፍ፡ኣሕቲመ ናብ ኣንባብያን ክዝርግሓ ብደብዳቤን ብቃልን ስለ ዘተሓሳስቡኒን ዘተባብዑንን እናመስገንኩ ብምልእታ ከውጽእ ተገደድኩ።

አ.ገ.

መቼድም

ሓደ ደራሲ፡መጽሐፍ ከጽሕፍ ከሎ፤ብከዋኹብትን ኣብ ምድሪ ብዝርከቡ ሓፃን እብንን፡ብናይ ሰማይ መላእክቲ፡ባንይ ምድሪ ኢጋንንቲ፤ በዕዋፍ በዕጻው፡ብምውታን ብህሕያዋን፤ብጠቕላላኡ ብናይ ደቅ ሰብን እንሰሳትን ዘሎ ጠባያት ባሕርያትን ገይሩ ኢዩ ሓሳቡ ዚገልጽ።

ምኻንያቱ ከኣ ንሱ ባዕሉ እቲ መጽሐፍ ዝደርሰ ወይ ዚጽሕፍ፡ሰብ ተባሂሉ ዝጽዋዕ ፍጡር፤ ካብዘም ኣብ ላዕሊ ዝተጠቐሱ ጠባያት ተፈጥሮ ወይ ህልውና ስለዘለዎ ኢዩ።

ደራሲ በዘም ኣብ ላዕሊ ዝተሰመዩ ዚንቀሳቐሱ ፍጡራን ስምዕን ወርቅን ግይሩ ኣዋሂዱ ኣሰናዲኡ እንተደኣ ዘይእቐሪ፡ግን መጽሐፍ ወይ ድማ ድርሰቱ፤ ኣብ ናይ ኣንቡብያን ልሣን (መልሓስ) ጣዕምን ላዛን መቐረትን ኪገብር ኣይክእልን።ኣብ መወዳእታ'ውን ፍረ ነገሩን ቁውምነገሩን ኣብ ናይ ኣንቡብቲ ናይ ኣእምሮ ሰሌዳ ተቐሪጹ፡ኣ ብ ግብሪ ኪውዕል ኣይክእልን።

ምእንተ'ዚ ዝኾነ ይኹን ደራሲ፡ንሓንቲ ዚተወሰነት ሓሳብ ማለት ኩሉ ጊዜ ኣብ ኣእምሮኡ ሓዲራ ኣየብልዕን ኣየሰትን፡ኣየደቅሰን ኣየተሰእን እናበለት፡ኣብ ቅድሚ ግይኑ ከም ፊልም እትረኣዩ ዕላማኡ ንምግላጽ፤ግድን በዘም ኣብ ላዕሊ ዝተዘርዘሩ ነገራት ገይሩ ከተንሰፍ ኣለዎ።እዚ እንተደኣ ዘይኩይኑ ግን፤ደራሲ መትሃዚ መቐበጢ ዝይብሉ ረቂቕ ሓሳቡ ብረቂቕ ሃዋህወ ብዘይጭበጥ ነገር ገይሩ ኪገልጸ ኣይክእልን።ምግለጸ ከኣ ነይሩ፡ ግንከ ረቂቕ ንረቀቅቲ ዋራይ ስለ ዜትወሰነ፤ግዙፍ ከኣ ንግዙፋን ተወሰነ፡ሰለዚ ከኣ ኢዩም ናይ ምድሪ ኢጋንንቲ ንምሳሌ ዘድልዩ።

ሓድሓደ ሰባት ንመጽሐፍ ፊደላቱ ደኣ እምበር መንፈሱ ሕይወቱ ብዘይምንጥብ ንጸሊም ጸዕዳ፡ንጸዕዳ ጸሊም ብምግባር፤ዘይትርጉሙ ዘይመልክዑ፡እናሃቡ፡ናይ ደራሲያን ዕድመ ዘሕጽሩ'ናይ ደራሲያን መቐሰፍቲ ናይ ልምላመ በረድ፤ናይ ፍረ ኣንቡባናይ ሱር ደጎብያ ዚኾኑ፤ኣብ ዓለም ዚነበሩን ዚነበሩን ከምዘኣን፤ ኣዕጽምቲ ዚሞቱ ደራሲያን ዚንቀሳቐሱሉ መልሓስ ዘለዉ ደረሰቲ ኣይ ደራሲያን ዚዛራራብሉ እሙን ቃል ኢዩ ኪበሃል ይግባእ።

እንተኾነ ግን እቲ ክሳብ ሎሚ ንወድ ሰብ ኪጠቅምን ብጊዜ መከራ'ውን ከጸናንዕን ከናዝዝን ክኢሉ ዘሎ ሓቀኛ መጽሐፍሱ፡ካብ ዚተበደሉን ዚተጨነቑን ተጻሪዩን፡ብጽሑፍ ጎሊሁ፡ካብ ሓደ ኢድ ናብ ሓደ ኢድ እናተምሓላላፈ ከሰተምህር ዚነበር ዘሎ፤ናይ ኣእምሮ ሰሌዳ ዋራሕ ኢዩ።

ምእንተ'ዚ ሓደ ዝተማህረ ሰብ ነቲ ለይቲ ምስ መዓልቲ ኣብ ኣእምሮኡ ሓዲሩ ንዘናውጸ ሓሳቡ፤ሚሒን መንፈትን፤መኹባዕትን ሻሸን ኣእትዩ (ኣንጺሁ) ጸሚቕ ደቅሰብ ዝድሕኑሉን ዝጥቀሙሉን ገይሩ፡ብጽሑፍ ኣጉሊሑ፡ብተፈጥሮ ወገኑ ዝዚኹን ደቅሰቡ፡ሓድሓደ ጊዜ'ውን ካብ ሰብኣዊነት መሥርዑ ሸተት ክብል ከሎ፤ብግብሪ ወገኑ ዝዚኹዕኑ ፍጡራን'እንሰሳ ዚድሕንሉልመጽሐፍ እንተ ኣብርኪቱ፤ናይ ምፍላጡ ትርጉም፤ናይ ክእለቱ ሚዛን፤ናይ ህልውንኡ ምስክር እንታይ ኢዩ፤ናይ ሰብ ምኃኑ ዜግነቱኸ ብምንታይ ከረድእ ይክእል፤እዚ እንተደኣ ዘይኩይኑ ግን እንሰሳታት'ውን ተመራራሖም ብዝተለምደ መንገዲ ንምኻድስ መምህርን ሓባትን መራሕን ኣይደልዩን ኢዮም።

እንሰሳታት ተፈጥሮም ዝወሰነሎም ተግባር ንምፍጻም ጊዜን ሰዓትን ኣየሕልፉን፤እቲ ሰዓትን ጊዜን ዚሕልፍ፡እቲ ካብ መስመሩን መሥርዑን መንገዱን ተመዘቢሉ ዘሎ፤ኣንጻር ተፈትሮኡ'ውን ንምሥራሕ ዚደክም፤ዘክፍኣሉን ዜጸብቐሉን ክመሚ ይክእል ኢዩ ተባሂሉ ዚግመት ወድሰብ ዋራይ ኢዩ ዝነበረ።እንተኾነ ግን ሰብ ዚብል ቃል

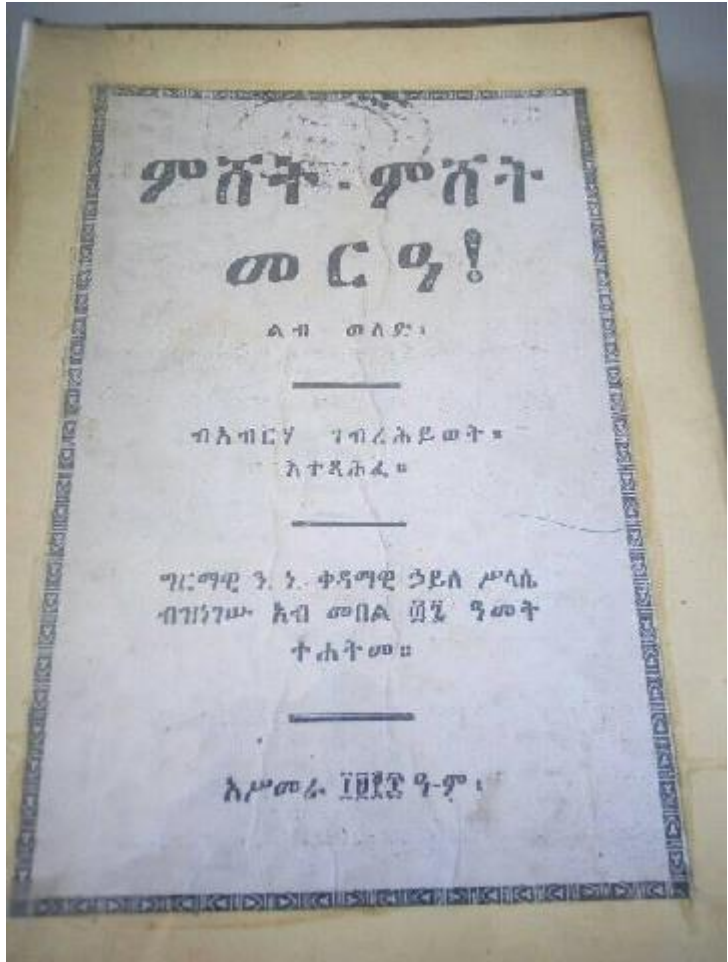
ትርጉሙ እኳ ዓቢይን ረዘንን እንተኾነግብሩን ሥርሑን ግን ካብ ኩሎም እንሰሳታት ዚነኣሰን ዚሓመቕን ትሕት ዝበለን ኩይኑ ብምርካቡ ኣጉል ፍጡር ህልከኛ ፍጥረት ዚብል ቅጽል ሰም ክቕበል፡ኣብ ምጽግር ይርከብ ኣሎ።

በዚ ምክንያት'ዚ እዚ ነገር'ዚ ዝገጠሞ ሓድ ኣለቅ፡ኣስተማሲሉ ኪጽሕፍ ከሎ “ላሕምኒ ኣእመረ ቤት እግዚኡ ወኣድግኒ ምቕማሖ፤ሱበእስ ዘበኣርያዩ ገበርኩቆሙ ወበ ኣምሳልየ ፈጠርኩዎሙ ሐሰሱኒ ከመ ይቅተሉኒ።ላሕማ ቤት ጎይታኡ ኪፈልጥት ከላ፤ኣድጊ'ውን ዘንገርግረሉ ቦታ ክፈልጥ ክኣለ፤ደቂ ሰብ ግን ብመልክዐይን ብምሰላየን ኣኽቢረ ፈጠረዮም ከብቅዕ፡ኪፈልጡንን ከለልዩን ኣይክኣሉን፡የግዳ ንኪቕተሉኒ ሃደኑኒ።

“ንቃለይ ከኣ፡ዓይኖም እናረኣዩ፡እዝኖም እናሰምዔ፡ኣሉታ ኪህቡሉ ተገደዱ።”፤እናበለ ረቂቕ ዝኾነ ናይ ደቂ ሰብ ናይ ሥነ ተፈጥሮ ፍልጠት ድንቅርናን፤ብደም ነፍስ ናይ ዚንቀሳቕሱ እንሰሳታት ናይ ኣእምሮ ኃይልን ብምንጽጻር ጸሓፊ።

ኣብዚ ዘሎናዮ ክፍለ ዘመን ወድ ሰብ ናይ የብሰን ባሕርን ጠፈርን ጠባይ ኣብ ምምርማር ኣብ ዝበቐዓሉ ሰዓት፤ናይ ርእሱ ጠባይን ባሕርይን ምምርማርን ምፍላጥን ግን ንኣንቲ ካልኢት (ሰክንድ) ጊዜ እኳ ዕድል ሰኢኑልናይ ድልዩቱ ግዙእ ናይ ሃረርታኡ ኣገልጋሊ ኮይኑ ተሪፋ ኣሎ።

ጸሐፊ

ምልክዕቲ ዳሴ።

ሓደ ጊዜ አብ ሓንቲ ጸባብ ጉልጉል፡ብዙሕ ብዓይነቱ ሕብሪ ብዘለዎ ቆጽልታት ዘተሸለመት ሃንቲ ጸባብ ዳስ ተሠራሓ ትርኢ።አብ ወሽጣ ብዙሓት ዳስታ ኣለዎኡ፡፡ናብዛ ዳስ እዚኣ ዘእትውን ዚወጹን ዕዳማትን ወራድ መርዓን ከኣ ሰፍርን ቁጽርን የብሎምን።እቶም ዕዳማትን ወራድ መርዓን ኪልለዩ ኣይከኣሉን።ምኻንያቲ እቶም ወራድ መርዓ ከምቲ ግቡእ ወጭ ናይ መርዓ ምልክት ስለዘይገበሩ

ምልክት አብ መንጽር እታ ዳስ ተሰጢቲ ይረኣ ነበር።እዚ ኹሉ ነገር ክኸውን ከሎ፡አነ አብ መንጽር እታ ዳስ ኹይነ ናይቲ ነገር ኩነታት ብምድናቕ ነቲ ቅጥዒ ዘይብሉ ዕዳምን ነታ ቅንዝር ዘኾነት ዳስን ብዓቢይ ኣድናቕት ኣዘብ ነበርኩ።እዚ ክብል ከለኹ ከኣ፡ካብ ገዳም ዝመጸ እኩ ባሕታዊ ኣይኩንኩን፡ኩተማ ተወሊደ ዝዓበኹ፡፡ዕባይ ኩተማ ወይ ድማ ፍጹም ዓለማዊ፡ጭው ዝበልኩ ዕዋላ ኢየ።እዚ ነገር'ዚ ከደንቐኚ ኣይተገብኤን፡፡ግን ዚዜ ዝወልዶ ግዲ ኩይነትን ንተፈጥላይ ለዊጡ አብ ናይ ምምርማር ደረጃ አብቅዐኒ።

ኩይነ ኹኣ፡ናይ'ቲ መርዓ ተኻፋሊ ንክኸውን ኣቐዲሙ ናይ ዕድመ ወረቐት በጺሑኒ ኢየ።እንተኾነ ግን ምንም፡ኳ እቲ ናይ ዕድመ ወረቐት አብ ኢደይ እንተጨበጥኩ፡ብዙሕ እምነት ኣይገበርኩሉን።

ምኻንያቲ፡እቶም አብ ኣፍደገ እታ ዳስጸኒሒም ወረቐት ዚቆጸጸሩ ሰባት ገጽ ሬ ማለት ንበዓል ጸዕዳ ድማእምበር፡ሕጊ ተኸቲሎም ወረቐት ዕድመ ንዘለኦም፡ከምቲ ዋና ኣኸቢሩ ዝዓደሞ ኣኸቢሮም አብ ቦታኡ ኣየቐመጥዎን።ብዙሕ ናይ ትዕቢት መልክዕ፡ናይ ንዕቀት መንገድ'ውን የርእይዎ።ዘኾነ ኹይነ፡እዚ ኩነቲ "ም፡አሱብ ብኸድነ" ወይ ከኣ "ሣግላ ብላዕ ኣይትቐላዕ" ከም ዚበሃል ጉዳ ንምፍላጥ እቲ ናይ ዕድመ ወረቐት አብ ጃባይ ብኸብሪ ኣቐሚተዮ ነበርኩ።ንምእታው ኢየ ዝመጸእኩ፡፡ግን ኩነታቲ ኣደናጊሩኒ ነበረ።ናይ ምእታው ነገር ኣይዝረብን።

ካብተን አብ ወሽጢ ዝርከብ ብዙሃት ዳሳት ኣበየነይቲ ከም ዝኣቲ ወይስ ናይ ኣየነይተን ዳስ ዕዳም ከም ዝኹንኩ እቲ ዝተውሃበኒ ናይ ኦድመ ወረቐት ፈልዩ ኣይረድእን።ሓቂ ኢየ ኣብቲ ኣፍደገ እታ ዓኣይ ዳስ ኢየ ዝነበርኩ፡አብኣ ኩይነ እውን ብዙሕ ዚኣቲን ዚወጽእን ብጠቐላላኡ ሃላፍ መንገዲ ክብሎ እኸእል፤ብዙሕ ተመሓላፊ ሰ እርኢ ነበርኩ።ነቲ ተመሓላፊ ከይሓትት ከኣ፡ኩሉ ብናይ እንሰሳ ባሕርይ ኢየ ዝመላለስ ዝነበረ።እንሰሳ፡ማኦሪ ናብ ዝለምዓሉ ማይ ናብ ዝነትዓሉ ተመራሪሑ ክኸይድ እንከሎ ብደመ ተፈጥሮ ብእንሰሳዊ ባህርዩ ተመራሪሑ ኢየ ዚኸይድ።

ናብታ አብ ሎሊ መቓብር ዝተሠርሐሔት "ምሽት ምሽት መርዓ" ዝተብህለት ዳስ ለይታዊ ወይስ ልማዳዊ ተግባሮም ንምፍጻሙ፡ክራር እናወቐዎ።መሰንቆ እናደገሙ።እምቢልልታ እናነፍሑ፡ብእንሰሳዊ ተባይ ተመራሪሒም ክኣትዉ ከለኡ "ምንም እኳ እንተኾነ ሰብ እንድየ!" ብዝብል ሕልና ተገዲዱ፡አብ መንጽር እታ ዳስ ኮይኑ ብእንክሮ ብተዘክሮ (ኣድናቕት) ኪዕዘሮም ከሎ።

ግቡኡ ከኣ ኢየ።እዘም ዝረኣኸዎም ሰባት ከ...!፡? ግን እንታይ ይግበር...! ሰብ ነቲ ሰብ ኣቢሉ ዘጸውዖ ተግባር እንተዘይፈጸሙ ካብዘም ተሠሪዖም ክኸዱ ዝረኣኸዎም ፍልልይ የብሉን።ሓቂ ኢየ።እዘም ዝተብሃል እንሰሳኣታት ንዝረኹብዎ ቆጽሊ ብጥሪኡ ብምብልዎም፡እቲ ሰብ ተባሂሉ ዚጽዋዕ ካልእ ፍጡር ከኣ፡ነቲ ዚረኸቦ ቆጽሊ፡ተመራሚሩ ብዝረኸቦ ናይ ሥነ ተፈጥሮ ፍልጠት ኣብሲሉ (ተጠቐ) ብምብልዑ ኢየ ፍልልይ

ዚገብረ።አብዚ ጊዜ እዚ እቶም ሰብ ቀርኒ፡ብቲ ኣብ ጫፋ ናይ ባሕርያዊ ብልሐ ዘለዎ ቀርኖም ከይወግኡ፡እቶም ቀርኒ ዘይብሎም ከኣ ቦቲ ክብደት ዝመልኦ ጽፍሐ እግርም ከይረግጹ፡እቶም ብልዎም ዚሰሓቡ፡ብቲ መርዚ ዝተቐብኦ ናይ ሞት ልሣኖም ከይለኽፉ፡እቶም ብኸንፎም ዝበሩ እውን ብመንገብገቦም (ገይርም) ጉንዲ እዘይ ከይጭልጉሙ፡ (ከይጸብፍዑ፡) ብፍርሃት ዚእክል ሱቕ ኢሎ ኣሕለፍክዎም።

እታ ዳሴልምላመ ወይስ ሃመልማል ዝተፈልፆ ፍጹም ናይ ሃጋይ መልክዕ ኢዩ ዝነበረ።ይኹን እምበር ብሰብ ዝመርሖ ኣርቲፊሻል ቆጽልን ዕምባባታትን ኢዩ መልኪዩን ኣገጸን እትርኤ ዝነበረት።ቁርብትለይ ናይ ባሕርይ ቆጽሊ ወይ ከኣ ናይ ተፈትሮ ልምላመ ኣይነበራን።እብ ርእሲ እዚ እውን እቲ ተሸሊማቶ ዝነበረት ሸልማት ናይ ቀደም ብትክትኽ ዝበለ ሃርን ቀይሕ ቋረን ጥራይ ኢዩ ዝነበረ።እቲ ተሠሪሖ ዝነበረ ቦታ እውን ብግምት ከም እተግዘብክዎሱ፡ናይ ሳኽራማት ዓለም ማለትስ ጌጋ ዳ ይክልኣለይ እምበር እታ ናይ ዕቡዳት ዓለም እትበሃል ሰሎሞን ቀደም ብሕልሙ ዝረኣዮ፡ኣንቲ ክፍለ ዓለም፡ኣብ ማእኸል እታ ዳስ ትርኩብ።እቲ ፈላጊ ጠቢብን መስተውዓልን ዝኾነ ሰሎሞን እንተድኣ ዘይተቐይሙለይ፡ዝ ዝተብሃለት ምልክዕቲ ዳስ ኣብታ ምሽት እቲኣ ዳ ተላለኽዎ።ዘገር፤ ኢዩ፡ንዓይነይ ዕምባባ፡ንኣሳባይ ዕጹብ ድንቅ፡ንሕልናይ መግቢ፡ንኣእምሮይ ፍሰሃ ኩይናትኒ ነበረት።እዚ ኹኩ ሕክሚ ኣይኮነን፡ጋህዲ ኢዩ።

ድሕር'ዚ ኹሉ ምስ ጨነቅኒ ኩነታቲ ንኸፈልጥ ክሓትት ኣብታ ኣፍ ዳስ ኩይነ ብኣሳባይ ከውርድን ከደይብን ከሎኹ፡ኣጋጣሚ ኩይነ ካብቶም ኣሰለፍቲ ሓደ ወጽኦ በለለይ'ሞ ኣነ ኸኣ ተሃዊኽ ስለ ዝነበርኩስ ንጊዚኡ ቅርብ ኢለ፡ "...ጉይታይ ብኸብረትኩም እዚ መርዓ እዚ ናይ መን መርዓ ይበሃል፤?" ኢለ ሓትትክዎ።ኣተሓትታይ፡ቃለይ ድኽም ዝበለ፡ፍርሃት ዝተሓወሶ ኢዩ ዝነበረ።ግን ከምቲ ዝፈራሕክዎ ኣይኮኣንን።እግዝኣብሔር ይሃዕ ጋሻ ምዃነይ ግዲ ፈሊጡስ ከሰምብደኒ ኣይደለይን።ህድእ ብዝበለ ኩነታት፡ "...ጋሻ ዲካ፤ ናይ መን መርዓ ደሊኹ፤" በለ።ኣነ ኸኣ፤ "...ጋሻስ ኣይኩንኩን ወዲ ዓዲ ኢዩ።ግን ኣንድዒ፡እንታይ ከም ዝኹንኩስ ጉዳይ ጠፊኡኒ ኢዩ።ናይ ዕድመ ወረቐት ኣብ ኢደይ ኣሎ።"፤ በልክዎ ንሱ ኸኣ፡ "...እምበራ ግዲ የለን፡በኣ ኣይትሸገር፡ካብዚ ዚቐልል ነገር የለን።እዚ ዳስ እዚ "ዘልዓለም መርዓ" (ምሽት ምሽት መርዓ ኢዩ ዝበሃል" በለ።፡ነገሩ ገረመኒ፡ኣዘራርብኩ ንእዘይ ጋሻ ወይስ ሓዲሽ ኢዩ ዝነበረ፡ኣሹንኳይ ዳስስ ዓለም እውን እንተኹን፡ዝልዓለም ነባሪት ኣይኮነትን፡የግዳስ ሓላፊትን ጠፋኢትን ኢዩ።

ቅድም ብዘመን ኖህ፡ከም ደርሆ ብዝፈልሐ ማይ ዝተለብለበት፡ድኣር እውን ሸሕ'ኳ/ምንም'ኳ እቲ መዓት ብኸፊል ይኹን'ምበር ብዘመን ሎሞ ብእሳተ-ጎመራ ዝተገለጸት ምዃና መጽሓፍቲ ዝምስክርዎ ኢዩ።ከምኡ እውን ቡብግዚኡ ብዘትንሱኡ ዓመጻኛታትን ግፍዔኛታትን ብናይ ግፍዒ ስስራሕ እናተደብደበት መከረኣ ክትቅበል ዝነበረት ጭንቀና ዓለም ኢዩ።

ብዘይካ እዚ እውን'ኣብ ወሸጣ ዝነበሩ ፍጡራት ኩሎም ወይ ከኣ ተስዓ ካብ ሚእቲ፡ብጥሚትን ጽምእን ሕማማን ዕርቃንን ፍዳኦም ክቐበሉ ዝነበሩ ኢዮም።ሰለዚ'ኣብ ዓለም ኩይንካ፡ "ዘልዓለም መርዓ" ዚብል ቃላ ኪዝውተር ኣይግባእን።እዛ ዓለም እዚ፡እሹን'ኳይዶ ዝልዓለም መርዓ መዓልቲ መዓልቲ መርዓ እኳ ክኸውን ከኣለ?" እናበልኩ፡ከውርየሉ ከሰኹ፡ንዘረባይ ስለ ዝመነዎ ገጽ ዝከልኣንን፡ "...እምበኣር ዘልዓለም መርዓ ካብ ኩነት፡ሱነቶም ካልኣት ክመስል ምስ ኣተኹ'ውን ዘውጸኣኒ ኣይህሉን።እታ ሓቀኛ ዓለም እትበሃል፡ቀደም ብቐሎዓይ ከሎኹ ዝሰምዓ ዝነበርኩ ግዲ ኢዩ! እስከ ሓቂ እንተኹይኑ ክፍትና፡ምናልባት ከምዚ ናይ ሕጂ ትሕዝቶእ እንድሕር ኹይና'ምሉእ ይግበሮ ኢለ"።ከም ሓደ ኩርኩር፡እቲ ኩሉ ናይ ቅድም ምምርማርን ምርቓውን ተሪፉ፡ከይተወላወልኩ ንዕላማይ እውን ምልስ ኢለ ከይጠመትኩ ክትት በልኩ።ኣብዚ'እታ ዳስ እንታይ ክብለኩም እተደንቐ ኢልዎ ዝነበረት።ሰፍሓታ ክሳብ ኣድማሱንውሓታ ክሳብ ጠፈር ኢዩ፡እንተበልኩ፡እቶም ኣብኡ ዝነበሩ ዕዳማት ዝሰማምዑሉ ኢዩ።

ተቐባሊት አጋይሽ።

ብድሕር'ዚ ምንም'ኳ ናይዛ ዝተብሃለት ዳስ ድምቀታ ጽቡቕ እንተ'ኾነ፡ጋሻ ምዃነይ ምእንታን ከይፍለጥ ወይስ ከይልለ፡ብድፍረትን ብብርቱዕ ክእለትን ላዕልን ታሕታን ክብል እንተፈተንኩ ክኾነለይ ኣይከኣለን።ተገለጽኩ'ዎ ጋሻ ምዃነይ ዝፈለጠት ሓንቲ ቀንጆ ናባይ ቅርብ ኢላ።ልዝብ ብዝበለ ኣዘራርባ፡ “...ድራረይ ሰለምንታይ እትሰንብድ ወይስ ድንግጽ ዝበልካ እትመሰል፤ እዚ እኮ ናይ ኩሉ ንኹሉ ኢዩ።እስከ ቍሩብ ቅርብ በል! እንታይ'ዶ ኣለዎ ኢዩ...” እናበለት ከም ኩብቲ ብኢደይ ወጢጣ፤መጋረጃ ቀሊ፡፡ ዓባይቲ ሰባት ናብ ዘለዉዎ ሕልፍኚ መሪሓ ኣእተወትኒ>ኣነ ኹኣ፡ “...ዝገደደ መጺኡ፡አምላካይ ካብዚ ዝኸፍእ ኣየተምጽእ! ጉይታይ ኣዛብእ ኣብ ዘለዉዎ ኣእተወትኒ!!

እታ ተቐባሊት አጋይሽ ነቲ ዕድሙም መጋረጃ ቀሊኣ ናብቲ ሕያው ኣብ ልዕሊ ኣሰከሬናት ቍሩብ ቅጭጭ ከይበሎም (ከይተሰከሬም)፤ተፈጥሮኣም ናብ እንሰሳ ለዊጦም፤ዝሰሰሎ ዘልዉ ወሻጠታትን ሕልፍናታትን ወሲዳ፤ “ነፃ ነቲ ብመዓልታዊ ሰራሕ ዝደከመ ሓንጉልካ ኣብዚ ብምእታ፡አዕርፎ ኣሐድሶ፡ንኹሉ ከኣ ረሰዓዮ፡ምልሰ ኢልካ እውን ኣይትጠምቶ”፡ እናበለት ከም ኩብቲ ብኢዱ ወጢጣ ንኹሉ ከተርእዮ ከላ።

“ሕጅሰ ኣብጽሓትኒ ድሃርክ፤ ናባይ ክትወሰኒ ኢያ”፤እናበልኩ ብሓሳባይ ከውርድን ከደይብን እንከለኹ፡አብዚ መንገዚ ብሰብ ተዋሕሊሉ ኣብ ዝተሠርሐ፡ቅድሚ ሎሚ ብዙሓት ፈላጣትን ለባማትን ኣብ ዘዋሓለ ባህሪ ከተትሕለኒ ብዘለዎ ክእለት ተፈታተነ።ዝኾነ ኹይነ፡ “እግዚእብሔር ጸድፊ ይፈጥር'ዎ መደያይቦ ከኣ ይፈጥር” ከም ዝበሃል'ንእሸቶ ናይ ተፈጥሮ ፍልጠት ሰለ ዝነበረትንሰ፡ “...ዎት እኳ እንተ'ኾነስ ዘይሓትትኩ፡ብልዙብ ኣዘራርባኣ ተኣሪኽ ክሳብ መኣኣስ ኢዩ...” ኢሎ፡አባይ ከምዘለኹን ከመይ ከምዝኹንኩን ክሓታ ተገደድኩ።ሓተትክዎ እውን።ሕቶይ ሕጽር ዝበለ ኢዩ ንሱ ኹኣ' “...እዚ ዘለኹዎ ቦታ እንታይ ኢዩ ዝብል ዘሎ።” ዝብል ነበረ፡ “ሱብ ክሳ...”-ከምዚ ቢላ ትቕጽል ኢያ።

ክቡራትን ክቡራንን፡አብ ጉዳዮም ዘድሃበ ድማ ሓጺር መላለዩ ኣብ ዝቕጽል ክፋል ሒዘልኩም ደቡኽ ክብል እየ።